

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανε νη μιν ε υ λο
γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανε νη μιν ε υ λο
γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων και
στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα
α νε ε στη στρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με νος τω κο
σμη των ζω ην δι α του το αι δυ να α μεις των ου ρα νων
ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα δο ο ξα τη α να στα σει
σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο
νο μι α σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Δόξα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ν σοι Μη τερ α κρι βως ^Δ9 δι ε σω θη το κα τει ει
κο να ^ρ2 λα βη σα γαρ τον σταυ ρον ^Δ9 η κο λη θη σας τον
Χρι στον ^Δ9 και πρα ττ σα ε ε δι δα α σκες ^ρ2 υ πε ρο
ρα αν μεν σαρ κος ^Δ9 πα ρε ερ χεται γαρ ^ρ2 ε πι με
λει σθαι δε ψυ χης ^Δ9 πραγ μα τος α θα α να ττ ^ρ2 δι ο
και με τα Α γγε λων συ να γα α λλε ται ^Δ9 Ο σι α Πε
λα γι α το ο πνευ μα α σου ^ρ2

Καὶ νῦν...

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω σιν
υ πο μει να ας α γα α θε ^ρ2 ο θα να τω τον θα να
τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι δης
ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου ^ρ2 δει ξον την φι λαν θρω
πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το
ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τη ρ η
μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ν ^ρ2

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ♯ Κε ϑ

Τον τα φον σου Σω τη ρα τι ω ται τη ρυν τες νε κροι
τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ε γε νο
ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α να α
στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας κα θαι ρε την
σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα ντι εκ τα φθ και μο
νω Θε ω η μων

Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οικτι ρμον εν μνη
μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το κρα
τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα να α τω
σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι οι του Α δου
συν η η γει ρας τς απ αι ω νος θα νον τας ως μο νος
φι λαν θρω πος

Καὶ νῦν. Ἦχος ♯ Πα ρ

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Πα ρ θε νε το χαι ρε
συν τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο λων Δε σπο ο της

εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο δικαι ος Δα
βιδ ^Δε δειχ θης πλα τυ τε ε ρα τω νου ρα νων ^Δβα στα σα
σα τον Κτιστην σου ^πδο ο ξα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι δο
ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δδο ξα τω ε λευ θε ρω σαν
τι η μας δι α του το ο κϛ ς σου ^π

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Γυ ναι κες προς το μνημα πα ρε γε νον το ορ θρι αι και
α γ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι ε τρε μον ^π
ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην ^Δτο θα αυ μα κα τε
πληττεν αυ τας ^πδι α του το α πελ θουσαι τοις μα θη ταις
ε κη ρυ ττον την ε γε ρ σιν ^πτον Α δην ε σκυ λευ σε Χρι στος
ως μο νος κρα ται ος και δυ να τος ^Δκαι φθα ρεν τας συ νη
γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να α
μει Σταυ ρου ^π

Δόξα.

Ετω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν των
και εν νε κροις λο γισθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος ^πα νε

στης τρι η μερος Σω τηρ και η γειρας Α δαμ εκτης φθο
 ρας ^π9 δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα νων ε βο
 ων σοι Ζω ο δο τα ^π9 δο ξα τοις σοις παθημασι Χρι
 στε ^Δ22 δο ο ξα τη Α να στα σει σου ^Δ22 δο ξα τη συ γκα τα
 βα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^π9

Και νυν. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Κε ϑ

Μα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον ^υα να
 στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ο ^υδει νης
 α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και θλι ι ψε
 ων ^υσυ γαρ πε ε φυ κας α μαρ τω λων σω τη ρι α ^υκαι
 βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α ^υκαι σω ζεις τους
 δου λους σου ^υ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Κε ϑ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^υ22 δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ9
Των α γγε λων ο δη η η μοσ ^υ22 κα τε πλα γη ο

ρωω ων σε²² ε εν νε ε κροιοις λο γι σθεε ε ε ντα⁹

τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ²² την ι σχυνκα θε λοο

ον τα²² και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει

ρα ντα⁶ και εξ α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω

σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι²² ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α⁹ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τθ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον ^{v'} ₂₂

προστο μνη η μα α σα θρη νο λο γυ ρ ρ ρ σαι ^u ₉ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε ^{v'} ₂₂

θη νυ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε ^u ₉ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε ^u ₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'} ₂₂ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα ^u ₉

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θυ ρ ρ ρ σαι ^{v'} ₂₂ προς το μνη η μα σα Σω ω ω ω

τερ ^u ₉ ε νη χυν το αγ γε ε ε λυ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νυ ^{v'} ₂₂ τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε ^u ₉ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τϑ μνη η μα τος ^u ₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Προ σκυ νη μεν Πα τε ε ε ρα και τον τρι τον Γι

ο ο ο ον τε και αιτωω Α α γι ον Πνεε ε ευ μα

την Α γι αντρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε

Και νυ υ υν και α ει και εις τρι αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην

Ζω ο δο την τε κρι σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σα σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'} A λλη λϑ
 ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος ^u ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'} A λλη λϑ
 ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ος ^u ₉

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{\Delta}{\rho}$ Πα ρ

Ἀντίφωνον A

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο δυ
 νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π ₉

T οισ ε ρη μι κοις α παυστος ο θει ος πο θος εγ γι
 νε ται ^Δ _ρ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π ₉

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ μα
 τι ^Δ _ρ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α μην ^Δ _ρ

A γι ω Πνευ μα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα τρι

πρε πει α μα και Υι ω ^π9 δι α του το α σω μεν τη τρι

α δι μο νο κρα το ρι α ^π9

Ἀντίφωνον Β'

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων ^Δ2 α ρε ταις

εκ λα μ π ρ υ ν ο θ ε ος ι να υ μ ν ω σε ^π9

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον με

φ ρ ο υ ρ η σ ο ν ^Δ2 μη πυ ρ με φ λε ε ξ η τ ης α μα ρ τι ας ^π9

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ2 και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ2

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει ται

^Δ2 πα λιν δρο μου σα εις το π ρ ω ω τον ^π9 ι σο σθε νε ες

γα ρ ε στι Πα τρι και Λο γω ^π9

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις τας αυ

λα ας του Κυ ρι ι ου ^Δ _δ ευ φρα νθη μου το πνευ μα συ γχαι

ρει η καρ δι α ^π _ρ

Επι οι κον Δα βιδ φο βος με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των ^Δ _δ κρι θη η σον ται α πασαι αι φυ

λαι της γης και γλω σσαι ^π _ρ

^χ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ _δ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ _δ

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν και

κρα τος ^Δ _δ ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ σφε ρειν

^π _ρ μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ ου προ σω

ποις ^π _ρ

Τὸ Προκείμενον.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δ _δ θη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ _δ

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν
σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον,
δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν Σω
τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω ^Δ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η ^ε πα σα τον Κυ ρι
^χο ο ον ^Δ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον
Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός

εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦχος Δι-θ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

λ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη

λα και τα κρυφια της σοφιας σε εδηλωσασμοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ιδὸς γὰρ ἀληθῆ θει
ανηγήγαπησαστα ἀδηλακαιαι
τα κρυφια τη η η ης σοο φιασ
σε εδηλωωωωσα αα αα ασμοιοι
οιοι

Ὁ α' χορός.

Εἰς πολλὰ ἐτη δεσποτα

Ραντι εἰς μευσωπω και καθαρῆ ησομαι
πλυνεις με και υπερχειο να λευκανθησομαι

Ακουτι εἰς μοι ἀγαλλιασιν και ευφροσυ
νηνα γαλλιασονται οστε ατεταπεινωμενα

Αποσρεψον το προσωπον σα ποτων αμαρ
τιων μη και πασαστασ α νομι ας μη εξαλειψον

Καρδιανκαθάραν κτισον εν εμοι ο Θεος ^Δ

και πνευμαευθεσ εγ και νισον εν τοισεγκαι τοισμ ^θ

Μη αποριψης με απο τπροσωπσσ και το ^Δ

Πνευμασ το αγιον μη αντανελης απεμ ^θ

Αποδος μοι την αγαλιασιν του σωτηριου ^Δ

σ ^Δ και πνευματι η γεμονικωστηριζονμε ^θ

Διδαξω ανομους τας οδσσ και ασεβεις ^Δ

επισε επιστρεψσι ^θ

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ^Δ ο Θεος της ^θ

σωτηριιασ μ αγαλιασεται η γλωσσα μ την δι ^θ

και ο συνησ ^θ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το στο ^θ

μαμ αναγγειλη την αινεσινσ ^θ

Οτι ειη θελησασθυσι ανεδωκα αν ^Δ ο ^θ

λοκαντωματα ουκ ευδοκησεις ^θ

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην
Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα
λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησα
να φο ραν και ο λο και τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ
μο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταισ των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον
ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην Ταισ της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ὡιδῆ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυί
δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς
πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ'
ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν
τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ
φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου
προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ
θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν
μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ
συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ
πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος
χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν
Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡιδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προθεῖσα, ὡς πανδαισίαν σήμερον, τὴν
θεῖαν μνήμην αὐτῆς, τῇ οἰκουμένην πάση
μυστικῶς, Πελαγία προτρέπεται,
κατατροφῆσαι ἅπαντας, τῶν ἐδεσμάτων τῶν
ἀγώνων αὐτῆς.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πόθος, ὃ ὑπὲρ πᾶσαν ἔφεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ
σου Σεμνή, κατωκηκῶς ἐπύρσευσε τὸν νοῦν,
καὶ τὴν φλόγα τοῦ πνεύματος, ἀνάψας σὲ
ἐφώτισε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἔφλεξεν.

Δόξα.

Θαλάσσης, τῆς ἁμαρτίας κλύδωνα,

ὑπεκφυγοῦσα σεμνή, τῷ γαληνῷ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία προσώρμισαι, διὸ τῆ μετανοία σου, ἐπεκληρώσω τὸν Παράδεισον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γαλήνη, τῶν ἐν τῷ βίῳ, Ἄχραντε, χειμαζομένων βροτῶν, ἡ ἀσφαλῆς καὶ ἄγκυρα στερρά, καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτὴ ὑπάρχεις πάντοτε, χειραγωγοῦσα καὶ διέπουσα.

Ωιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ

φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς
ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς
Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς
τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος·
ἐπεὶ σε βᾶτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ,
φλεγόμενη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε,
τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡιδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοὺς, ἢ τοῦ Χριστοῦ
περιστερὰ πτέρυξι, τῆς ἐγκρατείας σαυτὴν,
πόνοις τε πολλοῖς ἀνυψώσασα.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλύος τῆς τῶν παθῶν, σὺ τὸ δυσῶδες τῷ
Χριστοῦ ὕδατι, ἀποσμηχθεῖσα σεμνή, μύρον
Πελαγία ἐδείχθης αὐτῷ.

Δόξα.

Ῥομφαία τῷ πονηρῷ θανατηφόρος ἀληθῶς
γένονεν, ἢ πρὸς Θεόν σου σεμνή, ἔμπυρος
ἀγάπη καὶ ἔφεσις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς δρόσος ἔωθινή, ἢ εὐφροσύνη σου Ἄγνη
στάζουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ
ἀνυμνούντων σβεννύει ἀεί.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν

Μετανοίας τὴ δρόσω τὴν τῶν παθῶν,
ἀποσβέσασα φλόγα τὴν σεαυτῆς, ζωὴν
ἀνατέθεικας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτήρῃ σου, διὰ
τοῦτο κόσμον, φυγοῦσα ἐμόναςας, ἐν ἐρήμῳ
βίον, Ἀγγέλων ζηλώσασα, ὅθεν σοῦ τὸ τέλος,
μετὰ δόξης μεγάλης, θεόθεν τιμώμενον,
ἐπεγνώσθη τοῖς πέρασιν, Πελαγία πανένδοξε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ
ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὄρατῶν, τῷ σάλῳ
συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου,
καὶ θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἔχων
σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς
ἀγαθότητος, ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ

πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως
ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε,
πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον
σου.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.
Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ,
καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν
βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος
ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ
ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει
κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν
ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς
Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου
συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου
ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς
ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε,
φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς
μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες,
Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται,
καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ
κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι·
Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν

ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῆ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Στίχ. Αἴσχους πλυθεῖσα καὶ λιποῦσα τὸν σάλον,
Πρὸς ὄρμον ἤκεις οὐρανοῦ Πελαγία.

Ὀγδοάτη ὑπάλυξε βίου πέλαγος Πελαγία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Πελαγίας
τῆς Παρθένου.

Στίχ. Κρημνῶ φυγοῦσα κρημνὸν αἰσχύνης μέγαν,
Κρημνεῖς τὸν ἐχθρὸν εὐφυῶς Πελαγία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ταϊσίας τῆς
πόρνης.

Στίχ. Ἐκ τοῦ ῥύπου σμηχθεῖσα τῆς ἀσωτίας,
Φαιδρὰ πρόσσεισι τῷ Θεῷ Ταῖσία.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ξ
ᾠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μ και πλη ρω θη σε ται
 Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη
 τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και
 α σω γη θο μενος ταυ της τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι ασον συ γκρο τη σαν
 τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α
 δο ξη στε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι ασον θει αν βλ ην της εκ
 της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ωσ στ υ ψι στ
 ο ο προ φη της Αβ βα κμ κα τα νο ων ε κραυ γα α
 ζε δο ξα τη δυ να μει σκ Κυ ρι ε

ὠδή ε'

Ε ξε στη τα συμπα ντα ε πι τη θει α δο
 ξη σα σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
 εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των Θε ον
 και τε ε το κας αχ ρο νον Υι ον πα σι τοι οις υ
 μιν σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς σα

ὠδή ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ την
 οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
 ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
 ον δο ξα ζοντες

ὠδή ζ'

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες
 πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος απει λην
 αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον Υ περ
 υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος
 ευ λο γη το ος ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αἰ δας εὐ α γεις ἐν τη κα μι ι νω
ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
με ἐν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε νος την οι
κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λς σσαν
τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
ψου ου τε εἰς παντας τς αι ω να α α ας

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και ἐν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νομεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και ἐν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

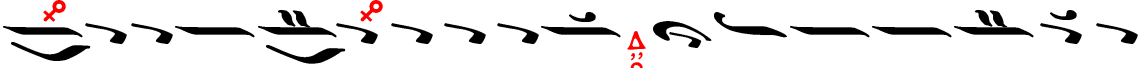

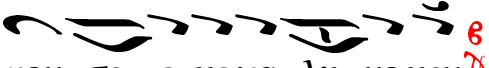
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

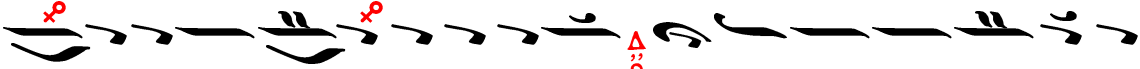

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

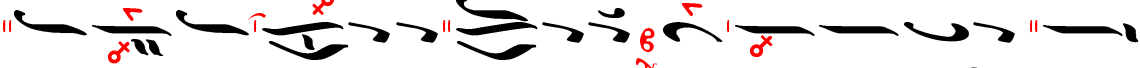
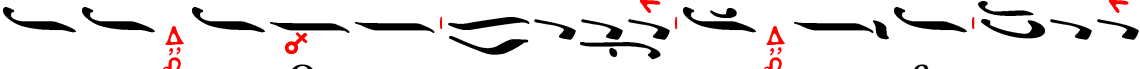

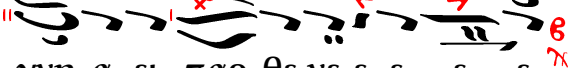
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ρανα συγ κριτως των Σερα φειμ ^Δ την α δι α φθορως Θε

 ον Λογον τε κου ου ου σαν ^ε την ον τως Θε ο το

 κον σε ε μεγα λυ νομεν ^ε

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο

 τε ρανα συγ κριτως των Σερα φειμ ^Δ την α δι α φθορως Θε

 ον Λογον τε κου ου ου σαν ^ε την ον τως Θε ο το

 κον σε ε μεγα λυ νομεν ^ε

ὠδή θ'

Α πας γη γε νης ^ε σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α

 δε χε με νος ^ε πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ^π α υ λων

 νο ο ων φυ σις γε ραι ρε σα ^ε τα ι ε ρα θαν μα

 σι α ^Δ της Θε ο μη η το ο ρος ^Δ και βο α α α

 α τω ^Δ χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε ^ε Θε ο το κε α

 γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε ^ε

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ
ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει
τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ

ό β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ζ'.

Ἦχος Δι-Θ

O τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α ρι α ας ει
πσ ς σης ε πι τον τα α φον ε ε δρα μον Σι μων
Πε τρο ος και α α λ λος μυσ της Χρι στσ ο ον η γα α πα
ε τρε χον δε ε οι δυ υ ο και ευ ρον τα ο θο ο
νι ι α εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η
η η ης ην δε το σδ δα ρι ον χω ρις τσ ς ς
ς ς των δι ο πα λι ιν η συ υ χα σαν τον Χρι ι στον
ε ε ως ει ει δον

Τοῖς Μαθηταῖς

Ὑπογραμμὸς ὁ βίος σου, Μοναζόντων ἐδείχθη, καὶ ἀκριβῆς ἀνόρθωσις, τῶν δεινῶς πεπτωκότων, αἰδίμε Πελαγία, τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα, φυγοῦσα προσεπέλασας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, Χριστῷ σεμνή, Ἀσκητῶν ἐκλάμψασα ὀμηγύρει, μεθ' ὧν σου τὴν ὑπέρολαμπρον, ἐορτάζομεν μνήμην.

Θεοτοκίον

Χαρμονικῶς τὸ Χαίρέ σοί, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες Πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν Χαῖρε, Ἀδὰμ ἢ λύτρωσις, χαῖρε Εὐας ἢ λύσις, χαῖρε δι' ἧς, ἅπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη, χαῖρε δι' ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος 4 Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω
ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ
ψι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι
οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι
αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε πει υ
υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει
τε αυ τον παν τα τα α ξρα και το φως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και το
υ δω ρτο υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα τω σαν το
ο νο μα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος
ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

E στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω να
τς αι ω νος προ ο στα γμα ε θε το και ου πα ρε λευ συ
ται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και πα
σαι α βυσσοι

Π υ ρ χα λα ζα χι ω ω ν κρυστα λλος πνευ μα κα ται
γι δος τα ποι ον τα τον λο γον αυ του

T α ο ρη και παν τε σι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο

ο ρα και πασαι κεδροι

Ταθηρι ακαι παντα τα κτηνη ερπετα και πε
τει να πτερωτα

Βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχοντες
και παντες κριται γης

Νε ανισκοι και παρθενοι πρεσβυτεροι μετα νε
ωτερων αι νεσα τωσαν το ονομα Κυρι
ου οτι υψωθη το ονομα αυτου

Ηεξομολογησις αυτου επι γης και ουρα
νυ και υψωσει κερας λαου αυτου

Υμνος πασι τοις οσι ος αυτου τοις υιοις Ισρα
ηλ λαω εγγιζοντι αυτω

Ασατετω Κυριω ασμα και νονη αι νε
σις αυτου εν εκκλησια οσιων

Ευφρανθητω Ισραη ηληπιτω ποιησαντι

αυ τον και οι Υιοι Σιων αγαλλιασθησαν επι

τω βασιλει αυτων

Αι νεσθησαν το ονομα αυτου εν χο

ρω εν τυμπα ανω και ψαλτηρι ιωψαλα τωσαν αυ

τω ω

Οτι ευδοκει Κυριος εν τω λαω αυτου

και υψωωσει προεις ενσωτηρια

Καυχησονται οσοι ενδοξη και αγαλλια

σονται επι των κοιτων αυτων

Αι υψωσει τω Θεου εν τω λαω ρυγχι αυτων και

ρομφαιαι διστομοι εν ταις χειρσιν αυτων

Του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ελεγ

μυς εν τοις λαοις

Του δηησαι τω βασιλει αυτων εν πεδαις και τω

ενδοξω αυτων εν χειρω πεδαισιν δηραιοις

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη ε

σται
πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ τδ

Υ
μου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα α α

θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α α α στα

α α α σιν

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι

της δυ να με ε ε ως α α αυ τδ

Ο
σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα να

τον κα ταρ γη η σας και α να στας εκ των νε ε ε κρων

ει ρη νευσονη μων την ζω ην Κυ ρι ι ε ως μο νος

παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα

τα το πληθους της με γα λω συ υ νης α α αυ

τδ

Ο
τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α να

στησας τη α να στα ασει εισου Χρι ι στε α ξι ω σον

η μας εν καθαρα καρδια 22 υμνιν

και δοξα ααα ζειειεινσε 9

Αινειτε αυτον εν ηχω σάλπιγγος· αινειτε αυτον εν ψαλτη 9

ρι ι ω και κι θαααα ρα 9

Tην θεοπρεπη σου συγκαταβασιν δοξαζοντες

υμνου μεν σε Χριστε 9 ετεχθης εκ Πααρ

θεενου 22 και αχωριστος υπηρχες τω ω ω Πα

ααατρι 9 επαθεςως ανθρωπος και εκουσιως υ

πεμεινας σταυρον 9 ανεστης εκ του ουταα

φου ως εκπασταδος προ ο ο ο ε ε ε ελθων ινα

σωσης τον κοοοσμον 9 Κυρι εδο ο ο ξα

ααα σοι 9

Αινειτε αυτον εν τυμπανω και χορω· αινειτε αυτον εν χορ 9

δαιαιαισ καιαιορ γαααανω 9

Oτε προσηλωθης τω ξυλω του σταυρου 9 το

τε ε ε νε ε κρω ω θη το κρα τος του ου ου ου ε ε ε
 εχ θρου η κτι σις ε ε ε σα α λε ε ευ θη τω
 φο ο ο βω ω ω σου και ο Α δης ε σκυ λευ θη
 η τω κρα α α α τει ει ει ει σου τους νε κρους εκ των
 τα φων α νε στη η σας και τω Λη στη τον Πα ρα δει σον
 η νοιοι ξας Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ο ξα
 α α α σοι

Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αίνεϊτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Ο δυ ρο μεναι μεε τα σπουου δης το μνη μα σου

κα τε λα α βον αι αι τι ι ι μι ι αι γυ ναι αι αι

κες ευ ρου σαι δε τον τα φον α νε ω ω γμε ε ε νον

και μα θου σαι πα ρα του Αγ γε λου το και νον και πα ρα

δο ο ξονον θα αυ μα α πηγ γει ει λα α αν τοις Α α

πο στο ο ο λοις ο τι α νε στη ο Κυ ρι ι

ος δω ρου με νο ος τω ω κο ο σμω το με ε ε γα

ε ε λε ε ε ος

Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
μη ε πι

λα θη των πε νη η των σου εις τε ε ε ε λος

την των πα θων θει αν μω λω πω ω σιν σου προ σκυ νου μεν

Χρι στε ε ε ο Θε ε ος και την εν τη Σι ων δε σπο

τι κην ι ε ρου ου ργι ι αν την εν τε λει των αι ω

νων θε ο φα α νω ω ως γε γε ε νη με ε ε ε νην

τους γαρ εν σκο τει κα θευ δο οντας ο Η λι ος ε φω

τι ι σα α ας τη η ης δι και αι ο συ υ υ υ

υ υ νης προς α νε σπε ρον χει ρα γω γων ε ε λ λα α μ

ψι ιν Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι

παντα τα θαυ μα σι α α α α σθ

το φι λο τα ρα χον γεν ος των Ι ου δαι ων ε νω

τι σα α σθε που ει σιν οι Πι λα α τω προ ο σε ε λ

θο ον τες ²² ει πω σιν οι φυ λα α ασ σο ο ον τε ες στρα
 τι ω ω ω ω ται ⁹ που ει σιν αι σφρα γι δες του μνη μα α
 τος ⁹ που με τε τε ε θη ο τα α φεις που ε πρα θη
 η ο α α α πρα α α α τος ⁹ πως ε συ λη η θη ο ο
 θη σα αυ ρος ⁹ τι συ κο φαν τει τε την ε γερ σιν του
 Στα αυ ρω ω θε εν τος πα ρα α α νο ο ο μοι οι Ι
 ου δαι αι αι οι ⁹ α νε στη ο εν νε κροις ε λευ θε ε
 ρος ⁹ και πα ρε χει ει τω ω κο ο σμω το με γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος ⁹

Ἦχος ᾠ Γα φ

Δ ^{Νη} ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι υι ω και Α γι ι
 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ²²
Ι ^{Νη} δου σκο τι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη η μει
 ει ει ον Μα ρι ι α ε στη κα ας ²² πο λυ σκο ο ο το
 ος ⁹ ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε σιν υφ ου ²² που
 τε θει ται αι ζη τει εις ο Ι η σου ους αλλ ο ο ρα τους ^{Νη}

 συν τρε ε ε ε ε ε ε χοντας μα θη η τας ^Μ ^{Νη} πωστοις ο θο ο

 νι ι ι οισ και αι τω σου ου δα ρι ι ι ω την ^{Δι}

 α ναστα α σι ι ι ιν ε ε τε κμη ρα το ο και α νε ^Μ ^{Νη}

 μνη σθη η σαν της πε ρι ι του ου ου του γρα α φης μεθ ^Μ

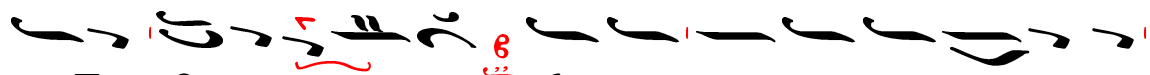
 ω ω ων και δι ι ων και η μεις πι ι στευ σα αν τες α ^Μ

 νυ μνου με εν σε τον ζω ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον ^Μ ^{Νη}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

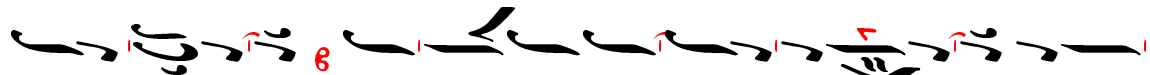
Ἦχος Δι - θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο το

 κε Παρ θε ε ε νε ^θ δι α γαρ τς εκ σς σαρκω

 θε εν τος ^Δ ο α δησ ηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να

 κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α

 η λευ θε ρωται ^θ ο θα να τος τε θα να α τωται και η

 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι ο α νυ μνην τες βο

 ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο

 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι ^Δ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

ᾠχος 4 Παφ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υψις τοις Θε

ω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ενδοκια

Υμνου ουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνουμεν

σε δοξολογουμεν σε ευχαρις του μεν σοι δια την

μεγαλην σου δοαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε εε Πατερ πα

ντο κραατορ Κυριε Υιε μονογενης Ιη

σου Χριστε και αγιον πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιο

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν

του κοοσμου ελεησον ημας ο αιαιρωντας αμαρ

τιας του κοοσμου

Προσ δεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος εκ

δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ

ρι ος ^Δ₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α

μην ^π₉

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ₂ και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ₂ και εις τον

αι ω να του αι ω νος ^π₉

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταν

τη ^Δ₂ α να μα ρ τη του σφυ λα χθη η ναι η μα ας ^π₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην ^π₉

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δ₂ κα

θα πε ρη λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^π₉

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ^π₉ δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^π₉ (τρίς)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ^Δ₂ ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον

με ι ασαιτην ψυ χη ηνμου ο τι ημαρτον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του

ποι ειν το θελη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πηγη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο ο μεθα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω

σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ

ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω νων Α

μη ν

Αγι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄισματικόν.

Αγι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α γι ι

ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ο ος Α α

θα α να α α τος ε ε λε ε η σο ον η η η

μα α α ας

Σ η με ρονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α σω

μεντω α να στα ντι εκ τα φου και αρχη γω ω της ζω ης η

μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον το

νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε ο ο ο

ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ τυπικὰ ὡς ψάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὁρει.
Καταγραφή Λυκούργου Ἀγγελόπουλου.
Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ^λ ευ λο γη
τος ει Κυ ρι ε ^ν ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα το α γι ον
αυ του ^ν

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ^π και μη ε
πι λαν θα νθ πα σας τας αν τα πο δο σει αυ του ^ν

Τον ευ ι λα τευ ο ντα ^ρ πα σας τας α νο μι
ας σου ^ε τον ι ω με νον πα σας τας νο σης σθ ^ν

Τον λυ τρω με νον εκ φθο ρας την ζω ην σθ ^π τον στε
φα νον τα σε εν ε λε ε ι και οικ τιρ μοις ^ν

Τον ε μπι πλω ντα εν α γα θοις την ε πι θυ
μι αν σθ ^π α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε
ο της σθ ^ν

Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος ^ε και
κρι μα πα σι τοις α δι κη με νοις ^ν

Ε γνω ρι σε τας ο δης αυ του τω Μω υ ση

τοις Υι οισ Ισ ρα ηλ τα θε λη ματα αυ του

Ο ι κτι ρ μων και ε λε η μον ο Κυ ρι ος μα

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ γι

σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μην υ ει

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα ν8 α πο της

γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ τ8

ε πι ι τ8ς φο β8 με ν8ς αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σι α να το λαι α πο δυ

σμων ε μα κρου νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων

Κ α θως οι κτι ρει πα τηρ υι 8ς ω κτει ρι σε Κυ

ρι ος τας φο βας με νας αυ τον ο τι αυ τος εγ νω

το πλασμα η μων ε μνη η σθη ο τι χας εσ μεν

A ν θρω πος ω σει χο ορτος αι η με ραι

αυ τω ω σει α αν θος τ α γου ου τως εξ αν

θη η η σει

O τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και χυ πα

αρξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του

T ο δε ε ε λε ος τς Κυ ρι ου α πο ται ω

ωνος και ε ως του αι ω νος ε πι τας φο βου με νας

αυ τον

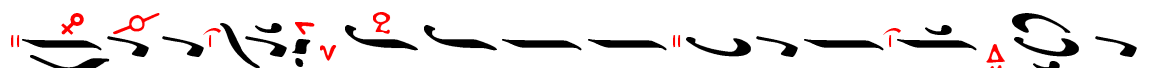
K αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι

οις υι ων τοις φυ λασ σι την δι α θη κη ναυ τας

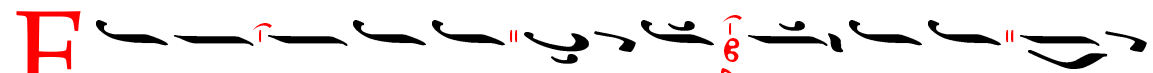
και με μνη με νοις των ε ντο λων αυ του τς ποι η σαι

αυ τας

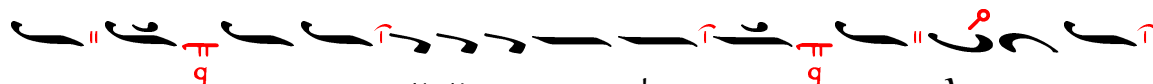
K Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον

||
θρονον ατ τει και η βασι λεια αυ του παντων

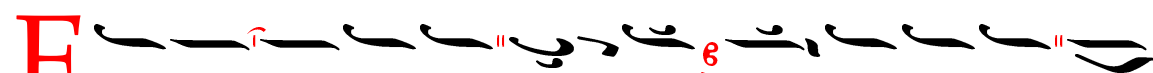

δει σπο ο ο ζει

E
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι Αγ γε

λοι αυ τει δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο γον

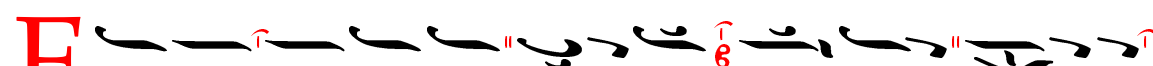

αυ του του α κει σαι της φω νης τον λο γον αυ

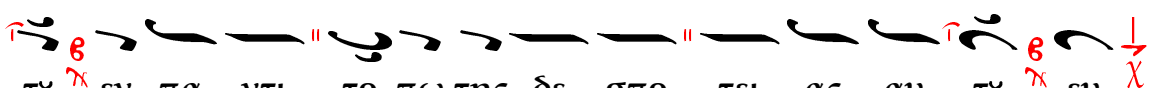

του

E
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πασαι αι δυ να

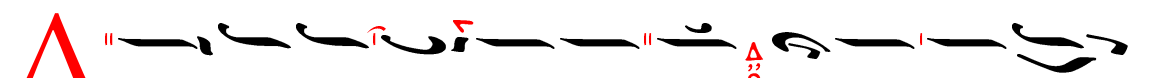

μεις αυ τει λει τει γοι αυ του οι ποι ουν τες το θε λημα

αυ του

E
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

τει εν πα ντι τοπω της δε σπο τει ας αυ τει ευ

λο γει η ψυ χη μτον Κυ ρι ον

Δ
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

K
αι νυυν και α ει και εις τει ας ω νας των αι

ω ωνων α μην^δ

Ευ λο ο ο ο ο ο γει^δ η ψυ χη μ^δτον Κυ ρι

ον^δ και παν τα τα εν το ος μ^δ το ο νο μα το

α α γι ον αυ του^δ ευ λο ο γη το ο ος ει^{επιβρ.}

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε ε^δ

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος λ' τοῦ Βουξ.

Δο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω Α γι ω

Πνευ μα τι^θ

Αι νει η ψυ χη μ^δ τον Κυ ρι ον αι νε σω

Κυ ρι ον εν τη ζω η η μ^δ ψαλ λω τω Θε ω μ^δ ε ως υ

πα αρ χω^θ

Μη πε ποι θα τε επ α αρ χον τας^δ ε πι υι ουσ αν

θρω ω πων^δ οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α^θ

Εξε λε ευ σε ται το πνεευ μα αυ του και ε πι

ς ρε ψει εις την γην αυ τ^θ

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λυ νται παντες οι

δι α λο γι σμοι αυ τς

Μ α κα α ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β βο η

θος αυ τς η ελ πις αυ τς ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον

αυ τς

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην

την θα α λασ σαν και παντα τα εν αυ τη

Τ ον φυ λα ασ σο ντα α λη θει αν εις τον αι ω

ωνα ποι ου ντα κρι μα τοις α δι κου με εν οις δι δον τα

τρο φην τοις πει νω ω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με εν υς Κυ ρι ος σο φοι

τυ φλυς Κυ ρι ος α νο ρ θοι κα τε ρα γ με εν υς Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι αι αι ς Κυ ρι ος φυ λα σσει

τας προ ση λυ τας

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψεται και ο

δον αμαρτωλων αφανι ει

Β ασιλευσει Κυριος εις τον αιωωνα ο

Θεος σιων εις γενεαν και γενεαν

Κ αι νυν και αι και εις τας αιωνων αι

ωνων μην

Ο Μονογενης Υιος και Λογος Θεου

αθανατος υπαρχων και καταδεξαμενος δι

α την ημετεραν σωτηριαν σαρκωθη ναι εκ της

αγιας Θεοτοκος και αιπαρθεν Μαρι

ας ατρεπως εν ανθρωπιστανρωθεις τε Χρισε

εο Θεος θαναατω θανατον πατησας εις ων

της Αγιας Τριαδος συνδοξαζομενος τω Πατρι

και τω Αγιω Πνευματι σωσονημα αααα

αας

Οι Μακαρισμοί.

Ἦχος ♯ Παφ

χ

Εν τη βασιλεια σου μνησθητι ημων Κυ
ριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου ^Δ _δ Μα
καριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων
ε ^χστιν η βασιλεια των ουρανων ^Δ _δ

Μακαριοι οι πενθοντες ^χ οτι αυτοι παρα
κληθησονται ^Δ _δ

Μακαριοι οι πραεις ^χ οτι αυτοι κληρονο
μησονται την γην ^Δ _δ

Μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την
δι και οσυνην ^χ οτι αυτοι χορτασθησονται ^Δ _δ

Μακαριοι οι ελεημονες ^χ οτι αυ
τοι ελεηθησονται ^Δ _δ

Διαβρωωσες εως εξηγαγε ^π _ρ τα παραδει
σα ο εχθροσ τον Αδαμ ^π _ρ διασταυρα δε τον ληστην ^Δ _δ αν
τειση γαγε χριστοσ τον ληστην ^π _ρ μνησθητι ^π _ρ ιμσ κραζοντα

οταν ελθης εν τη βασιλειαιαασ

Μακαριοι οι καθαροι τη καρδια

οτι αυτοι τον Θεον οψονται

Προσκυνωσθε τα παθηματα δοξολο

γω και την Αναστασιν συντω Αδαμ και τω ληστη

μετα φωνης αναβοωσοι λαμπρας μνησθητι μη Κυ

ριε οταν ελθης εν τη βασιλειαιαασ

Μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυ

τοι υιοι Θεου κληθησονται

Εσταυρωθησ αναμαρτητε και εν μνημει

ωκατετε εθης εκων αλληξα νεστησως Θεοσ

νεγειρας σε αυτω τον Αδαμ μνησθητι μη κραζοντα

οταν ελθης εν τη βασιλειαιαασ

Μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν

δικαιουσνης οτι αυτων εστιν η βασιλει

α τ ω ν ο υ ρ α ν ω ν ^Δ_Ω

Τ ο ν ν α ο ο ν σ α ς τ ο ν τ ο υ σ ω μ α τ ο ς ^π₉ τ η τ ρ ι η

μ ε ρ ω α ν α σ τ η η σ α ς τ α φ η ^π₉ σ υ ν τ ω Α δ α μ τ ς ε ξ Α δ α μ

^Δ_Ω ε ξ α ν ε σ τ η σ α ς χ ρ ι σ τ ε ε ο θ ε ο ς ^π₉ μ ν η σ θ η τ ι μ α κ ρ α ζ ο ν

τ α ^Δ_Ω ο τ α ν ε λ θ η ς ε ν τ η β α σ ι λ η ι ε ι α α σ α ^π₉ ^χ

Μ α κ α ρ ι ο ι ε σ τ ε ο τ α ν ο ν η ι δ ι σ ω σ ι ν

υ μ α ς κ α ι δ ι ω ξ ω σ ι ^Δ_Ω κ α ι ε ι π ω σ ι π α ν π ο ν η ρ ο ν

ρ η μ α κ α θ υ μ ω ν ^χ ψ ε υ δ ο μ ε ν ο ι ε ν ε κ ε ν ε μ ο υ ^Δ_Ω

Μ υ ρ ο φ ο ο ρ ο ι ο ι η λ θ ο ν κ λ α ι ο υ σ α ι ^π₉ ε π ι τ ο

μ ν η μ α σ α ς χ ρ ι σ τ ε ε ο θ ε ο ς ^π₉ λ ι α ν π ρ ω ῖ κ α ι ε ν λ ε υ κ ο ι ς ^Δ_Ω

ε υ ρ ο ν Α γ γ ε λ ο ν κ α θ η μ ε ν ο ν ^π₉ τ ι ζ η τ η ι τ ε κ ρ α ζ ο ν τ α ^Δ_Ω ε ξ

α ν ε σ τ η χ ρ ι σ τ ο ς μ η θ ρ η ν η ι ε ι τ ε λ ο ι π ο ο ν ^π₉ ^χ

Χ α ι ρ ε τ ε κ α ι α γ α λ λ ι α σ θ ε ^χ ο τ ι ο μ ι

σ θ ο ς υ μ ω ν π ο λ υ ς ε ν τ ο ι ς ο υ ρ α ν ο ι ς ^Δ_Ω

Ο ι Α π ο ο σ τ ο λ ο ι σ α Κ υ ρ ι ε ^π₉ ε π ι τ ο Ο ρ ο ς

ου ε τα α ξω αυ τοις πα ρα γε νο με νοι Σω τηρ σε ι
δον τες προ σε κυ νη σαν ους και εξ α πεσ τει λας εις τα
ε θνη δι δασ κειν και βα πτι ι ζειν αυ τς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Τ ον Πα τε ε ρα α προ σκυ νη σω μεν και τω Υι
ω δο ξο λο γη η σω ω μεν και το Πα να γι ον ο μου

παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν κρ α ζον τε ες και λε γον
τες πα να γι α Τρι ας σω σον πα αν τα ση μα ας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω νων
α μην

Τ ην Μη τε ε ρα α σθ προ σα γει σοι εις ι κε σι
αν ο λα ο ος σθ Χρι στε ταις πα ρα κλη σε σιν αυ τοις
οικ τι ρ μς σθ δο ση μι ιν α γα θε ι να σε δο ξα ζο μεν
τον εκ τα φθ η μι ν α να τει ει λα αν τα α α

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός

μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
 α γι ασ θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε ν8 Μα
 ρι ι ασ α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ασ Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ασ

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἦχος 4 Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων και
 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα
 α νε ε στη στρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με νος τω κο

 σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α μειςτων ουρα νων

 ε βο ων σοι ζω ο δο ο τα ⁹ δο ο ξα τη α να στα σει

 σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει ασου ^Δ ⁹ δο ξα τη οι κο

 νο μι ασου μο νε φι λα αν θρωω πε ⁹

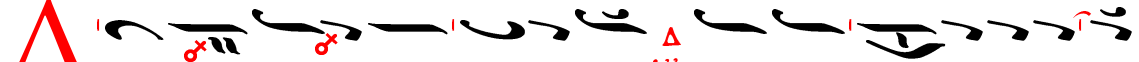
τὸ τέλος:

 μο νε φι λα αν θρωω πε ε ε ε ⁹

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

Ἦχος Δι-θ

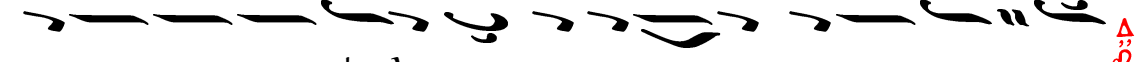
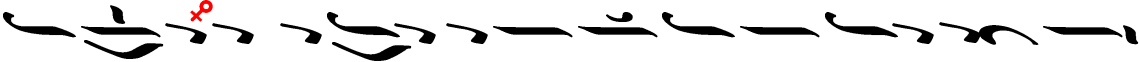

^Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω μεν

⁹ Χρι στω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ

⁹ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ^Δ

ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ι α ^Δ

Ἦχος Πα ρ

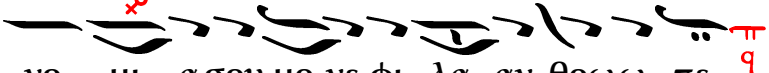

T ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων και

 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα ^Δ ⁹

⁹ α νε ε στη στρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με νος τω κο

 σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α μειςτων ουρα νων

 ε β ο ω ν σ ο ι Ζ ω ο δ ο ο τ α ⁹ δ ο ο ξ α τ η α ν α σ τ α σ ε ι

 σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε δ ο ο ξ α τ η β α σ ι λ ε ι α σ ο υ ⁹ δ ο ξ α τ η ο ι κ ο

 ν ο μ ι α σ ο υ μ ο ν ε φ ι λ α α ν θ ρ ω ω π ε ⁹

Ἦχος Γ α ρ

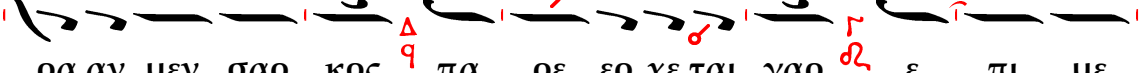
Ε ν σ ο ι Μ η τ ε ρ α κ ρ ι β ω ς ⁹ δι ε σ ω θ η τ ο κ α τ ε ι ε ι

 κ ο ν α ⁹ λ α β ς α γ α ρ τ ο ν σ τ α υ ρ ο ν ⁹ η κ ο λ θ η σ α ς τ ο ν

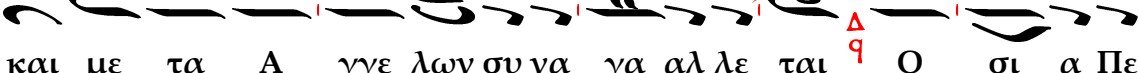
 Χ ρ ι σ τ ο ν ⁹ και π ρ α τ ε ς α ε ε δι δ α α σ κ ε ς ⁹ υ π ε ρ ο

 ρ α α ν μ ε ν σ α ρ κ ο ς ⁹ π α ρ ε ε ρ χ ε τ α ι γ α ρ ⁹ ε π ι μ ε

 λ ε ι σ θ α ι δ ε ψ υ χ η ς ⁹ π ρ α γ μ α τ ο ς α θ α α ν α τ ε ς ⁹ δι ο

 και μ ε τ α Α γ γ ε λ ω ν σ υ ν α γ α α λ λ ε τ α ι ⁹ Ο σ ι α Π ε

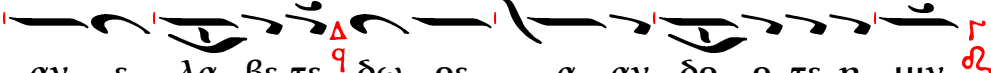

 λ α γ ι α τ ο ο π ν ε υ μ α α σ ο υ ⁹

Α γ ι ο ι Α ν α ρ γ υ ρ ο ι και ι θ α υ μ α τ ο υ ρ γ ο ι ⁹

 ε π ι σ κ ε ε ψ α σ θ ε τ α ς α σ θ ε ν ε ι α ς η μ ω ν ⁹ δ ω ρ ε

 α ν ε λ α β ε τ ε ⁹ δ ω ρ ε α α ν δ ο ο τ ε η μ ι ν ⁹

Κοντάκιον

Ἦχος Δ ι - θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αισχυν
 τε μεσι τει απρος τον Ποιητην αμετααθετε
 μη παριδης αμαρτων δε η σεων φωνας α
 λλα προφθασον ως αγαθη εις την βοηθει
 ανημων των πιιστως κραυγαζοντων σοι τα α
 χυνον εις πρεσβειει αν και σπεσον εις ικεσι ι
 αν η προστατευουσα αει Θεοτοκε
 των τιμων των σε εε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Ἁ Παφ

Α^{Πα}μην **Α**γιος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος ι
 σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α το ος
 ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας
Αγιος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α
 γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α θα α
 να α το ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νων α

μη ην

Α γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ιωάννου Αρβανίτη. Ἦχος ᾠ Πα

Ν^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

Α^{Πα} α α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α α

γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο

ο ο ος

ΙΗ' εβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. ᾠχος α'. (Ψαλμὸς λβ').

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς
εὐθέσι πρόπει αἴνεσις.

ᾠχος 4 Πα ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρόπει αἴνεσις.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ
πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

(Β' Κορ. θ' 6-11).

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως
καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ'
εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς

νον τα α α α ξε ε σι ι ιν Α Άη λου ου ου

ι ι ι ι α α α α α:~

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Κ^{Πα} υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σ ο ν ^{π ρ}

Κ^{Πα} υ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν ^{Δ ρ}

Κ^{Δι} υ ρ ι ε Ε λε η σ ο ν ^{Δ ρ}

Κ^{Πα} υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η σ ο ν ^{π ρ}

Π^{Πα} α ρ α σ χ ο Κ υ υ υ υ ρ ι ε ^{π ρ}

Π^{Πα} α ρ α σ χ ο Κ υ υ ρ ι ε ^{Δ ρ}

Π^{Πα} α ρ α σ χ ο Κ υ υ ρ ι ι ε ^{Δ ρ}

Π^{Δι} α ρ α σ χ ο Κ υ ρ ι ε ^{Δ ρ}

Π^{Πα} α ρ α σ χ ο Κ υ ρ ι ε ^{ρ ρ}

Π^{Πα} α ρ α α α σ χ ο Κ υ υ υ ρ ι ι ε ^{π ρ}

Σ^{Πα} ο ι Κ υ υ ρ ι ι ε ^{π ρ}

Κ^{Πα} αι τ ω π νευ μα τι ι σ ο ^{π ρ}

Ἄξιον ἔστιν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦπικλην Ἀρβανίτη.

ᾠχος ἡ Πα ρ

Ἄξιον ἔστιν ἡ Πα ρ
κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο ο ο
κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι ζον και πα
α να μω ω ω ω μη η η η τον και μη τε ε ρα
του Θε ε ου ου η η μω ω ω ων την τι μι ω
τε ε ρα αν τω ω ω ων Χε ρα ρ βι μι και ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τως
τω ων Σε ε ρα α φι ι ι μι την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε κθ ρ
ρ ρ σα α α αν την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο
το ο ο ο κον σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο
με ε ε ε ε ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' ἔτος , α' πδ', Ἰανουαρίου κγ', ἐν τινι Goody's. Αντεγράφη , α' πγ', Δεκεμβρίου δ', ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν κατὰ κόσμον γενεθλίων μου. Ι.Α.

Ἄξιον ἔστιν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

A Πα ξι ι ο ν ε ς ι ι ν ω ω ω ς α α λ η
 θ ω ω ς Δι μα κ α ρ ι ι ζ ει ει ν σε ε ε Πα τη η η
 η η ν Θε ο ο ο το ο ο ο κ ο ν την α α ει
 μα κ α α ρ ι ι ι ι ς ο ν και αι πα να μ ω
 μη η το ο ο ν και μη τε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρ α α α τ ς ς Θε ε ς ς ς ς ς η η η
 η μ ω ν τη η η ν τι ι μι ω τε ε ε ε ρ α ν τ ω ω ν
 Χε ρ ς ς βι μι και αι ε εν δο ξ ο τε ε
 ε ε ρ α ν α συ γ κ ρ ι ι ι ι ι ι ι ι
 τ ω ω ς τ ω ω ν Σε ε ε ε ε ε ρ α α α α φι ι
 μι τη η ν α α δι α φ θ ο ο ο ο ο ο ρ ω ς Θε
 ο ν Λ ο ο ο ο γ ο ο ο τε ε ε κ ς ς ς ς ς σ α ν
 τη ν ο ο ο ν τ ω ω ς Θε ο το ο ο ο κ ο ο ο ν
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γ α α λ υ υ υ υ
 υ ν ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(κθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σούς ύμνούντας φύλαττε τούς έν Αμερική.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-Θ

Εἰδομεν το φως το αληθι νον ε λα βο μεν
Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη
α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ εν τες αυ
τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε ως
σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
σα ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σα με
τας χειν μστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λυ ι α
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α α α α